Mythologia, Padoue, 1616 - 13 : Junon déesse du mariage

2 médaillons

Auteur(s) : Ferroverde, Filippo (graveur)

Collection Série C - 1615. Filippo Ferroverde, Nove Imagini degli dei (Padoue)

Nove Imagini, Padoue, 1615 - 057 : Junon déesse du mariage

a pour reproduction ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Présentation du document

Publication*Mythologiae, siue, Explicationis fabularum libri decem*, Patavii, Apud Petrumpaulum Tozzium, ex typographeio Laurentij Pasquati, 1616
ExemplaireHathiTrust : Getty Research Institute - https://catalog.hathitrust.org/Record/100240830
Formatin-4
Paginationp. 67
Exposition virtuelleLa "Mythologie" et ses gravures
Notice créée par Maria Laura Cucciniello Notice créée le 11/09/2023 Dernière modification le 11/04/2024

Fichier issu d'une page EMAN : http://eman-archives.org/Mythologia/items/show/7732?context=pdf

Fichier issu d'une p

giuos, qui maximo eam habent in honore, in Iunonis templo, eius statua sedens in throno cum sceptro, & cuculo super sceptro, erecta fuit, vt ait Dorotheus in lib. 2. Metamorph. Lucianus autem in mortuorum dialogis scriptum reliquit ex instituto Persarum & Assyriorum id fecisse Iouem, quibus mos fuit vel sanguine coniunctas vxores ducere. Postea Iuno nuptiis præfecta fuit: atque cum Iunoni ante nuptias sacrificaretur, fel victimarũ post altare abiiciebatur.

HAEC filios Martẽ, Argen, Ilithyam, & Heben dicitur habuisse, vt testatur Pausanias in Corinthiacis. Atque Lucianus in iisdem dialogis Iunonem scribit citra vllum congressum maris è subuentaneo conceptu grauidam Vulcanum peperisse. Fabulati sunt præterea fontem fuisse apud Argiuos, cui Canatho nomen fuit, in quo proditum est Iunonem, vbi quot annis se lauerit: denuo virginem fieri: qui sermo manauit ab arcanis initiorum & mysteriorum, quę solenni ritu apud illos fiebant, vt ait Lysimachus Alexandrinus lib. 13. rerum Thebanarum, & Paus. in Corinthiacis. Fabulantur Iunonem aliquando iratam Ioui in Eubœam recessisse, quam cũ Iupiter placare nullo pacto potuisset, ad Cithęronem adiit Platęensium regem, callidissimum tunc omnium mortalium, eius monitu Iupiter simulacrum è ligno fabricauit, quod vestimentis egregiè indutum plaustro imposuit, famamque edidit se Platęam Asopi filiam esse ducturum: id intelligens Iuno zelotypia capta ad plaustrum irruit, vestes discidit, fraudem cognouit: quare ridens facilè cum Ioue in gratiam rediit, vt scripsit Dorotheus in lib. 2. narrationum fabulosarum. Hęc eadem matrimoniorum præses ab antiquis dicebatur, vt sensit Virgil. libro quarto Aen.

Iunoni ante omnes, cui vincla iugalia curæ.

Digitized by INTERNET ARCHIVE
Original from THE GETTY RESEARCH INSTITUTE

Fichier issu d'une page EMAN : http://eman-archives.org/Mythologia/items/show/7732?context=pdf